

BÀI HỌC 7

CON ĐƯỜNG DẪN TỚI ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “*Những Kinh Thánh đã nhốt hết thầy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jêsus Christ mà được ban cho những kẻ tin.*” (Ga-la-ti 3:22).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Ga-la-ti 3:21-25; Lê vi Ký 18:5; Rô-ma 3:9-19; 1 Cô-rinh-tô 9:20; Rô-ma 3:1, 2; Rô-ma 8:1-4.*

Chim bồ câu dẫn đường là loài chim được huấn luyện để trở về nhà từ một quãng đường rất xa. Chúng có thể bay hàng trăm dặm một ngày và đến đích của cuộc hành trình với kỹ năng tuyệt vời. Nhưng ngay cả những con chim bồ câu dẫn đường tốt nhất cũng đã bị lạc và không trở về nhà. Thường hợp tệ nhất xảy ra tại nước Anh khi có khoảng 55,000 chim không bao giờ trở lại chuồng của chúng.

Hầu hết chúng ta đã có kinh nghiệm về đi lạc, và thật không có gì thích thú. Đi lạc khiến chúng ta tràn đầy sợ hãi, lo lắng, và có thể khiến chúng ta cảm thấy hoảng sợ nữa.

Đôi khi chúng ta có thể đi lạc ngay sau khi chấp nhận Đấng Christ. Và một số người có thể đi lạc quá xa đến nỗi họ không bao giờ tìm thấy đường trở về với Ngài.

Có tin mừng là Đức Chúa Trời đã không bỏ chúng ta một mình. Ngài đã vạch ra con đường đức tin. “Bản đồ” chỉ tới “con đường” này được thấy trong phúc âm. Và con đường đức tin bao gồm luật pháp. Nhiều người cố gắng để tách luật pháp khỏi phúc âm. Một số thậm chí còn thấy luật pháp và phúc âm chống đối nhau. Quan điểm này thì sai lầm trầm trọng. Hơn thế nữa, nó thường dẫn đến kết quả khủng khiếp. Nếu không có luật pháp, chúng ta sẽ không có phúc âm. Thật vậy, rất khó để hiểu được phúc âm nếu không có luật pháp.

LUẬT PHÁP VÀ LỜI HỨA

Phao-lô cảm thấy lời tuyên bố của ông có thể khiến những kẻ tấn công nghĩ ông đã coi thường luật pháp. Tại sao? Bởi vì Phao-lô nói về lời hứa của Đức Chúa Trời đứng trên tất cả mọi thứ. Các kẻ tấn công có thể nghĩ rằng nói như thế có nghĩa là Phao-lô đã hạ thấp luật pháp. Vì vậy, Phao-lô hỏi kẻ tấn công mình những câu hỏi mà họ đang nghĩ, “Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao?” Phao-lô trả lời cách mạnh mẽ “Chẳng hề như vậy”. Lời hứa của Đức Chúa Trời không bao giờ có thể nghịch với luật pháp. Tại sao? Vì Đức Chúa Trời không bao giờ có thể đi ngược lại chính mình. Ngài đã ban cho cả lời hứa và luật pháp. Nhưng cả hai đều có những mục đích khác nhau trong chương trình cứu rỗi.

Đọc Ga-la-ti 3:21; Lê-vi Ký 18:5; và Phục truyền 6:24. Mục đích của luật pháp là gì? Những kẻ tấn công Phao-lô có những ý nghĩ sai lầm nào về mục đích của luật pháp?

Các kẻ tấn công Phao-lô tin rằng luật pháp đã cho họ đời sống thiêng liêng. Họ có ý tưởng sai lầm này vì hiểu lầm vài câu, chẳng hạn như Lê-vi Ký 18:5 và Phục truyền 6:24. Các câu này nói về những người có một mối tương giao đặc biệt với Đức Chúa Trời nên sống thế nào. Luật pháp chi phối đời sống trong mối tương giao. Nhưng những kẻ tấn công Phao-lô đã sai lầm khi tin luật pháp là nguyên nhân của mối tương giao đó. Kinh Thánh thì rõ ràng: Chỉ có Đức Chúa Trời và Thánh Linh của Ngài có thể “ban sự sống” cho những người chết về phần thiêng liêng (Rô-ma 4:17; cũng đọc 2 Các Vua 5:7; Nê-hê-mi 9:6; Giăng 5:21). Luật pháp không thể ban đời sống thiêng liêng cho bất cứ ai, nhưng sự kiện này không có nghĩa là luật pháp nghịch lại lời hứa của Đức Chúa Trời.

Phao-lô muốn chứng minh rằng luật pháp không thể ban sự sống. Vì vậy, trong Ga-la-ti 3:22, ông nói, “nhốt hết thầy mọi sự dưới tội lỗi.” Trong Rô-ma 3:9-19, Phao-lô dùng câu trong Cựu Ước để bày tỏ chúng ta xấu xa thế nào. Ông bắt đầu với trung tâm của tội lỗi: sự ích kỷ. Sau đó ông nói tới những câu cho thấy tội lỗi đã lan tràn sâu rộng thế nào.

Quan điểm của Phao-lô là gì? Tội lỗi ảnh hưởng đến tất cả mọi người, và luật pháp thì giới hạn. Vì vậy, lời hứa về sự sống đời đời chỉ có thể đến với chúng ta qua Đấng Christ. Ở đây một lần nữa, chúng ta thấy lẽ thật tuyệt vời đã hướng dẫn Martin Luther để phá vỡ quyền lực của La Mã.

Luật pháp không thể cứu chúng ta. Nhưng vì giữ luật pháp chúng ta nhận được những lợi ích tuyệt vời nào? Bạn kinh nghiệm những sự tốt đẹp nào trong đời sống nhờ tuân giữ luật pháp Đức Chúa Trời?

“NHỐT HẾT THẢY MỌI SỰ DƯỚI TỘI LỖI”

Trong Ga-la-ti 3:23, Phao-lô viết, “Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải bày ra. (Ga-la-ti 3:23). Ga-la-ti 3:23 cũng được dịch là, “Trước khi đức tin trong Đấng Christ đến”. Nhưng câu trong tiếng Hy Lạp cho biết, “trước khi đức tin” đến. Ở đây Phao-lô cho thấy luật pháp đã được đặt trong đời sống của người ta trước và sau Đấng Christ (Ga-la-ti 3:24). Vì vậy, chữ “đức tin” rất có thể có nghĩa là “đức tin của chúng ta” thay vì đức tin Cơ Đốc giáo nói tổng quát.

Trong Ga-la-ti 3:22, 23, Phao-lô nói với người Do Thái là “bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp” trước khi Đấng Christ đến. KJV dịch câu này là “ở dưới luật pháp.” Phao-lô có ý muốn nói “ở dưới luật pháp” nghĩa là gì?

Phao-lô dùng các chữ “ở dưới luật pháp” 12 lần trong thư của ông.

“Thuộc dưới luật pháp” có nghĩa là ở dưới quyền lực, hoặc hình phạt của luật pháp. Các kẻ tấn công Phao-lô ở Ga-la-ti đã cố gắng để được cứu bằng cách giữ luật pháp. Nhưng Phao-lô đã nói rất rõ ràng rằng được cứu bởi việc làm thì không thể được. Tại sao? Vì không có Đấng Christ, chúng ta không thể giữ luật pháp. Sau đó Phao-lô cho thấy các tín đồ Ga-la-ti thật sự đã làm gì khi họ muốn được cứu bằng việc làm: Họ đã từ bỏ Đấng Christ.

“Thuộc dưới luật pháp” bao gồm bị kết tội vì vi phạm luật pháp (Rô-ma 6:14, 15). Luật pháp không thể giải thoát chúng ta khỏi tội lỗi của sự vi phạm luật. Tất cả mọi người đều có tội vì phạm luật pháp. Luật pháp đóng vai trò như một cai ngục hoặc một người canh gác nhà tù, nhốt hết thảy những ai đã phạm luật. Bởi sự vi phạm luật pháp, chúng ta mang lại cho mình bản án tử hình. Trong bài học ngày mai, chúng ta sẽ tìm hiểu về việc dùng chữ “canh giữ” trong Ga-la-ti 3:23. Phao-lô nói về tội lỗi của chúng ta khi dùng các chữ “thuộc dưới pháp luật.”

“DƯỚI SỰ CANH GÁC CỦA LUẬT PHÁP”

Phao-lô tóm tắt sự suy nghĩ của mình về luật pháp trong hai điểm. (1) Luật pháp không hủy bỏ lời Chúa hứa với Áp-ra-ham (Ga-la-ti 3:15-20). (2) Luật pháp không nghịch lại lời hứa của Đức Chúa Trời (Ga-la-ti 3:21, 22).

Vậy, mục đích của luật pháp là gì? Phao-lô hỏi câu này trong Ga-la-ti 3:19. Ông trả lời trong cùng một câu, “Luật pháp đã đặt thêm, vì có những sự phạm phép.” Phao-lô dùng ba chữ nhiều hơn để giải thích thêm mục đích của luật pháp. Đó là: “nhốt” (câu 23), “canh giữ” (câu 23), và “dẫn” (câu 24).

Đọc và cầu nguyện về ý nghĩa của Ga-la-ti 3:19-24. Phao-lô nói gì về luật pháp trong các câu này?

Chữ Hy Lạp được dịch là “canh giữ” (câu 23) có nghĩa là để bảo vệ, hay có thể có nghĩa là để “canh chừng” hoặc để “giữ an toàn” (Phi-líp 4:7; 1 Phi-e-rơ 1:5). Điều này cũng đúng cho chữ được dịch là “nhốt” (Ga-la-ti 3:23). Trong Giô-suê 6:1 và Giê-rê-mi 13:19, chữ này được dịch là “đóng chặt” và “canh gác chặt chẽ”. Những ví dụ này cho thấy chữ này có thể có ý nghĩa tích cực hay tiêu cực. Ý nghĩa tùy thuộc vào cách dùng chữ đó.

Đọc Rô-ma 3:1, 2; Phục truyền 7:12-24; và Lê-vi Ký 18:20-30. Luật pháp đem lại những lợi ích nào cho dân Y-sơ-ra-ên? Chữ “luật pháp” có nghĩa là hai thứ luật. Thứ nhất, luật luân lý. Luật luân lý là Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời. Và thứ hai, luật lễ nghi. Các luật lễ nghi nói về các con sinh tế và các ngày lễ chỉ về sự chết của Đức Chúa Giê-su.

Luật pháp không phải là điều Đức Chúa Trời rửa sả Y-sơ-ra-ên, nhưng là một ơn phước. Những con sinh tế không thể cất đi tội lỗi, nhưng chúng tiêu biểu cho Đức Chúa Giê-su, Đấng cất đi tội lỗi. Và luật pháp bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên khỏi các tội lỗi mà những quốc gia khác vi phạm.

Những điều tốt có thể được dùng một cách sai lầm. Ý tưởng này giúp chúng ta hiểu thế nào các vấn đề Phao-lô phải đối diện trong việc giúp đỡ mọi người hiểu mục đích của luật pháp Đức Chúa Trời?

LUẬT PHÁP NHƯ “THẦY GIÁO”

Đọc Ga-la-ti 3:23. Trong câu này, Phao-lô nói chúng ta bị “nhốt dưới sự canh giữ của pháp luật.” Trong câu 24, Phao-lô nói luật pháp làm gì cho chúng ta?

Chữ được dịch là “thầy giáo” xuất phát từ tiếng Hy Lạp *paidagogos*. Một số Kinh Thánh dịch chữ này như “thầy giáo” (KJV) hoặc thậm chí là “người bảo vệ” (ESV), nhưng không chữ nào diễn tả được đầy đủ ý nghĩa. *Paidagogos* là một nô lệ trong xã hội La Mã. Ông ta được đặt để chăm sóc con trai của chủ mình, từ khi lên sáu hoặc bảy tuổi cho đến khi trưởng thành. Các *paidagogos* lo cho nhu cầu của các cậu ấm. Ông ta chuẩn bị phòng tắm, sửa soạn thực phẩm và quần áo, bảo vệ chúng khỏi nguy hiểm. Ông ta cũng chắc chắn rằng con trai của chủ đi học và làm bài tập khi ở nhà. Ông dạy họ sống đúng cách và giúp họ sống theo những ý tưởng đó. Một số *paidagogos*, hay thầy giáo, chắc chắn nhân từ và thậm chí được con trai của chủ yêu mến. Nhưng họ cũng rất khắt khe. Một số cũng đe dọa, la mắng hoặc đánh đập học trò của mình để bắt chúng vâng lời.

Phao-lô miêu tả luật pháp như một thầy giáo nghiêm khắc giúp chúng ta hiểu nhiều hơn những gì ông nghĩ về mục đích của luật pháp. Luật pháp đã được thêm vào để dạy và vạch ra tội lỗi. Luật pháp la mắng chúng ta và khiến chúng ta có cảm giác tội lỗi. Nhưng ngay cả điều “tiêu cực” này của luật pháp cũng là một ơn phước. Tại sao? Vì Đức Chúa Trời dùng luật pháp cho sự lợi ích của chúng ta. Luật pháp cho chúng ta biết mình có tội, và cảm giác tội lỗi khiến chúng ta đến với Đấng Christ. Vì vậy, luật pháp và phúc âm hòa hợp với nhau. Đức Chúa Trời tạo ra cả hai để cùng làm công việc cứu chúng ta.

“Trong Ga-la-ti 3:24, Đức Thánh Linh nói với chúng ta qua Phao-lô về luật luân lý. Luật luân lý là Mười Điều Răn cho chúng ta thấy tội lỗi của mình. Điều đó khiến chúng ta cảm thấy nhu cầu cần Đấng Christ, và chúng ta chạy đến với Ngài để được sự tha thứ và bình an.” – Phỏng trích, Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 234.

Đọc Ma-thi-ơ 5:28 và Rô-ma 7:6. Luật pháp chỉ cho bạn thấy gì về các hành động và lời nói của mình? Câu trả lời của bạn cho biết gì về điều Phao-lô nói luật pháp là thầy giáo nghiêm khắc vạch ra tội lỗi của chúng ta?

LUẬT PHÁP VÀ NGƯỜI TÍN ĐỒ

Nhiều người cho rằng lời lẽ của Phao-lô trong Ga-la-ti 3:25 có nghĩa là ông hoàn toàn bác bỏ luật pháp. Nhưng ý nghĩ này không đúng. Tại sao? Bởi vì Phao-lô có các lời nói tích cực về luật pháp trong những chỗ khác của Kinh Thánh.

Vậy, Phao-lô thật sự muốn nói gì trong câu này?

Trước hết, ông có ý nói là chúng ta không còn ở dưới sự phán xét của luật pháp về tội lỗi, vì chúng ta thuộc về Đấng Christ. Thuộc về Ngài, chúng ta ở dưới quyền lực của ân điển Ngài (Rô-ma 6:14, 15). Ân điển là món quà tặng mà lòng thương xót và sự tha thứ của Ngài đã ban cho chúng ta cách miễn phí để cắt đi những tội lỗi của chúng ta. Thuộc dưới ân điển giải phóng chúng ta, cho phép Đấng Christ làm việc trong chúng ta. Chúng ta không còn sợ bị phán xét về bất kỳ tội lỗi nào chúng ta có thể phạm trong quá trình này. Sự tự do thật trong phúc âm có nghĩa là tự do khỏi sự sợ hãi và sự phán xét. Sự tự do này thì hoàn toàn khác hẳn với sự không tuân giữ luật pháp. Đáng buồn thay, một số người nghĩ rằng tự do thật trong Đấng Christ nghĩa là không cần giữ luật pháp. Nhưng không giữ luật pháp là tội lỗi, và tội lỗi thì không phải là tự do (Giăng 8:34).

Đọc Rô-ma 8:1-3. Không còn bị luật pháp lên án là có tội nghĩa là gì? Làm thế nào để lẽ thật tuyệt vời này thay đổi lối sống của chúng ta?

Chúng ta đã được tha thứ nhờ Đấng Christ. Và mối tương giao của chúng ta với luật pháp thì khác hẳn. Bây giờ chúng ta được kêu gọi để sống một cuộc đời đẹp lòng Chúa (1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:1). Phao-lô gọi cuộc đời này là bước theo Thánh Linh (Ga-la-ti 5:25). Cuộc sống mới này không có nghĩa là không cần Mười Điều Răn. Luật luân lý định nghĩa tội lỗi, và Đức Chúa Trời viết luật pháp của Ngài trong lòng chúng ta (Hê-bơ-rơ 8:10).

Luật pháp cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là ai. Chúng ta bày tỏ Ngài là ai bằng cách tuân giữ luật pháp của Ngài. Nhưng luật pháp không chỉ là một chuỗi các luật lệ. Giữ luật pháp có nghĩa là theo gương của Đức Chúa Giê-su. Ngài làm cho chúng ta những gì luật pháp không bao giờ có thể làm được. Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta sức mạnh để giữ luật pháp.

Đọc Rô-ma 8:4. Phao-lô nói gì ở đây? Bạn thấy lời hứa này thể hiện trong cuộc đời của bạn thế nào? Đồng thời, tại sao sự cứu rỗi luôn luôn chỉ dựa vào những gì Đấng Christ làm cho chúng ta và không vào điều gì khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Người ta hỏi tôi luật pháp nào trong Ga-la-ti mà Phao-lô nói là thầy giáo của chúng ta, luật lễ nghi hoặc Mười Điều Răn? Tôi trả lời: cả hai.

“Cả bộ luật dâng con sinh tể được dựa trên Đấng Christ. A-bên phải chết vì Ca-in từ chối vâng lời Đức Chúa Trời. Ca-in đã từ chối chấp nhận chương trình của Đức Chúa Trời để được cứu bởi huyết của Đức Chúa Giê-su. Những con sinh tể chỉ về Đấng Christ. Ca-in từ chối sự đổ máu. Máu này là tượng trưng cho huyết của Đấng Christ đổ ra cho thế giới. Toàn bộ hệ thống con sinh tể được Đức Chúa Trời hoạch định. Đấng Christ là nền tảng của toàn bộ hệ thống. Vì vậy, luật về của lễ hy sinh bắt đầu công việc như một thầy giáo để đưa con người tội lỗi đến với Đấng Christ.

“Tất cả những ai tham gia vào sự dâng con sinh tể đã được dạy về công việc cứu nhân loại của Đấng Christ. Nghi lễ này có ý tạo trong lòng mỗi con người một tình yêu đối với luật pháp của Đức Chúa Trời. Luật pháp của Đức Chúa Trời là luật pháp của nước Ngài.” – Phỏng trích, Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 233.

“Mười Điều Răn không được coi là một chuỗi các luật lệ tiêu cực. Thay vào đó, Mười Điều Răn nên được coi như là luật của lòng thương xót. Các quy định của luật pháp bảo đảm hạnh phúc nếu chúng ta vâng giữ. Chúng ta phải chấp nhận luật pháp trong Đấng Christ. Sau đó, luật pháp sẽ làm việc trong chúng ta để khiến chúng ta tinh khiết, và đem lại cho chúng ta niềm vui của thiên đàng. Đối với những ai tuân giữ, luật pháp là một bức tường bảo vệ.” – Phỏng trích, Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 235.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có những lời hứa nào trong Kinh Thánh nói về sự chiến thắng tội lỗi? Làm thế nào chúng ta có thể áp dụng những lời hứa này trong cuộc đời của chúng ta? Đồng thời, tại sao chúng ta phải rất cẩn thận về niềm hy vọng được cứu rỗi hoàn toàn dựa trên sự chiến thắng của Đấng Christ cho chúng ta?
2. Chúng ta thường nghe các Cơ Đốc nhân nói luật pháp đã bị bỏ rồi. Nhưng cũng các Cơ Đốc nhân này cũng lớn tiếng chống lại tội lỗi. Vì vậy, họ không thật sự có ý nói là luật pháp đã bị bỏ. Thay vào đó, họ thật sự muốn nói gì khi tuyên bố như vậy? (Gợi ý: Điều răn nào họ thường nói chúng ta không cần giữ?)

TÓM LƯỢC:

Luật pháp đã được ban cho để chỉ cho con người tội lỗi nhu cầu cần Đấng Christ. Luật pháp là người giám hộ và thầy giáo, dạy chúng ta về Đức Chúa Trời và bảo vệ chúng ta khỏi điều ác. Nhưng luật pháp cũng vạch ra tội lỗi và cho chúng ta thấy cảm giác tội lỗi và nhu cầu của chúng ta cần Đấng Christ.